

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 2954/17

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: דוד דוידוביץ

נ ג ד

- המשיבים: 1. עו"ד רונן מטרי ואיל רוזובסקי
2. בנק לאומי לישראל בע"מ
3. נכסי משפחת פישמן בע"מ
4. עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי בתפקידם ככונסי הכנסי
5. בנק הפועלים בע"מ
6. חיים בר און החזקות בע"מ
7. אילקורפ בע"מ - גב' עדנה בר און וגב' אלונה בר און
8. כ-120 עובדי גלובס באמצעות ועד עיתונאי גלובס
9. מרגלית כהן ועוד כ 150 מעובדי קבוצת גלובס
10. עו"ד יוסף בנקל מנהל מיוחד לנכסי מר אליעזר פישמן
11. כונס הנכסים הרשמי
12. מוניטין עיתונות בע"מ
13. גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ
14. מוניטין עיתונות אחזקות (1985) בע"מ
15. גלובס אחזקות תקשורת בע"מ

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בפר"ק 32206-09-16 מיום 14.3.2017, שניתן על-ידי הנשיא א' אורנשטיין

תאריך הישיבה: י"ח באייר התשע"ז (14.4.17)

מזכיר הרכב: נוה דייגי

קלדנית הרכב: רינה יזדי

בשם המערער: עו"ד אלי זהר; עו"ד אהרן מיכאלי; עו"ד שמוליק קסוטו

בשם המשיבים 2-1: עו"ד רונן מטרי; עו"ד אייל רוזובסקי; עו"ד אלי בורשטיין; עו"ד דורון לוי; עו"ד גל גורדון

בשם המשיבים 5-4: עו"ד ירון אלכאוי; עו"ד אבן ספיר

בשם המשיבים 7: עו"ד בועז אדלשטיין; עו"ד אורי גור-אריה; עו"ד רפאל ביטון

בשם המשיבים 8: עו"ד אלון הורנשטיין; עו"ד גלילה הורנשטיין

בשם המשיבים עו"ד ליוזה חדש ; עו"ד יובל ארד :9

בשם המשיב 10 : עו"ד יוסף בנקל ; עו"ד ליאור לפיד

בשם המשיב 11 : עו"ד מיכל בן-עמי (ליבוביץ)

בשם המשיבות עו"ד תמר תורג'מן-קדש :12

פרוטוקול

1

2 עו"ד חדש : הנסיבות השתנו ובפועל, לאחר שבית המשפט אמר את דברו, הבעלים דה פקטו, נכון
3 להיום משאירים לשיקול דעת בית המשפט.

4

5 עו"ד בנקל : אנחנו משאירים לשיקול דעת בעניין נימוקי הערעור ולא בעניין התוצאה.

6

7 עו"ד מיכאלי : אנחנו נמצאים בהליך יוצא דופן ומיוחד ואני רוצה לומר מוזר. אחרי שהיה הליך
8 התמחרות שבסיומו מרשנו זכה, התברר שיש קושי משפטי. איני מחווה דעה לגבי קושי משפטי
9 כן או לא. התקיים דיון ב-12/1/2017 וכתוצאה ממנו הורה הנשיא הורנשטיין לפנות להליך
10 גישור שעל פיו, על פי החלטת בית המשפט, מפנה לנספח 9 בתיק המוצגים מטעמנו, הליך
11 הגישור נועד ליצור הליך מוסדר למצוא דרך שמצד אחד הכונסים אומרים למכור את המניות
12 מלמעלה מאוד קשה ומצד שני, משפחת בראון טוענת שלא הוסמכתם למכור את הנכסים של
13 מוניטין אלא רק את מניותיה. הליך הגישור הפך להיות מו"מ בו מלקטים נכסים מלמטה של
14 מוניטין ובונים סוג של פירמידה לאפשר ליקוט נכסים כדי לאפשר לבראון להציע הצעה גבוהה
15 ככל הניתן. היום אנחנו בפניכם ומבקשים להצביע על הליקויים בהליך. ההסכם שנחתם עם
16 משפחת בראון הוא בשמו מתיימרים לטעון שמציעים תמורה מעל 106 מיליון שקל, ההסכם לא
17 קובע שום תמורה בסך זה. שום מספר שקרוב אליו לא מופיע בהסכם. מה שיש הוא הסכם בו
18 מס' סעיפים המפרטים תמורה שכביכול מובטחת שאמורה להגיע ל-55 מיליון שקל. מתוכה
19 אמורים לחלק דיבידנדים בסכום של כ-14 מיליון שקל. כל יתר התמורות מותנות, פזורות
20 ושאינן בגינן שום מחיר והערכה.

21

22 כבוד השופט י' עמית : האופציה של הוט היא ספקולטיבית?

23

24 עו"ד מיכאלי : התמורה בגינה צריכה להתגלגל מלמטה, יש את התרשים וצריכה להיות פעמיים
25 מחולקת כדיבידנד בעין. ההסכם מתייחס לכך ומכיר כמו שכל אחד כאן מבין, רשויות המס
26 מתייחסות לעסקה כאל מכירה ואת התמורה מחלקים כדיבידנדים.

27

28 כבוד השופטת ע' ברון : ההנחה שהנושים המובטחים לא יודעים את מה שאדוני טוען?

29

1 עו"ד מיכאלי: הסדר התקין של הליך לא יכול להיות שמציע אחד מציע תמורה עלומה, לא
2 מתחייב לשלם אותה ומציגים אותה לבית המשפט כמייצגת בלי חשיפת מס.

3
4 כבוד השופט ע' ברון: בכל הכבוד, זה לא תשובה לשאלה כאן. אני אומרת שהנחת המוצא
5 שהנושים רוצים להשיא תשואה מהנושא הזה ואיך אדוני משיב לעניין זה?

6
7 עו"ד מיכאלי: אני סבור ואתייחס לעמדתם הלא פשוטה, ביחס לעסקה מסוימת שאומרים אני
8 רוצה בהליך של מימוש נכס בכינוס נכסים וזה לא הליך פרטי.

9
10 כבוד השופט י' עמית: אבל אדוני מסכים שזה כינוס נכסים ויש בו משהו מיוחד. כל תמורה
11 בעודף הולכת לנושה המובטח ולכן יש משקל לנושה המובטח ולחייב, הם לכאורה בעלי הדברים
12 העיקריים.

13
14 עו"ד מיכאלי: נכון. דרך הילוכם הוא שגוי כשהמצב הכלכלי העובדתי לא בפני בית המשפט
15 והמצע שמוגש בפני בית המשפט הוא חסר ופוגע בזכות ואפשרות של אחר שהשתתף בהליך
16 ונוצרת אצלו ציפייה שהליך יהיה שקוף, ענייני וכשכל אלה לא קורים זה לא התיק הפרטי של
17 המכירה של גלובס. מחר יהיה הליך אחר, לקוח אחר אולי ירצה להשתתף בו. הוא צריך לצאת
18 מנקודת הנחה שההליך יהיה שוויוני ויעשו השוואה כנה בין שתי ההצעות והטובה ביותר תזכה.
19 אם שומטים את הבסיס ומסתפקים באמירה גחמתית של אדם מסוים ודי לו, אנחנו מחבלים
20 בשיקולי הרוחב המשמעותיים כאן איך צריך לבצע את ההליך הזה שאי אפשר לבצע באופן
21 פרטי. המחוקק בנה מנגנון סדור בו יש פיקוח, בקרה וכללים ברורים שאינם אופציונאליים. זה
22 לא עובד וגם הלקוח שלנו, יש אינטרס לגיטימי שיכובד. כשמגיעים אליו בסוף הגישור ומספרים
23 שישבו 9 ישיבות לרבות ליליות הם לא היו אומרים לחזור עם הסכם מכר ומותירים את גלובס
24 עירום ועריה. התוצאה אמורה היתה להיות גיבוש מתווה מימוש מניות בין אם מלמטה ובין אם
25 מלמעלה וכל זה לא קרה. אמרו לאדון דוידוביץ' זה ההסכם, יש אירוע מס, אף אחד לא מגיש
26 חוות דעת מומחה. יש הוצאות בגין הגישור, בסעיף 54 לתגובה של דוידוביץ' אומרים שזה
27 מיליון שקל, אומרים ב"כ של בראון שיש תשלומים נוספים לעו"ד, מומחים, ואף אחד לא אומד.
28 תשלומים אלה עשויים להתפרש על פני 3 שנים ועו"ד מטרי ב-2/3 בדיון אומר שזה יכול להיות
29 יותר, פחות, אין לנו מושג כמה זה הולך להיות. אין לאף אחד מושג מה המשמעות ולגבי ההזנק
30 אין תאריך יעד. מעבר לכך, העסקה של משפחת בראון משווים אותה לעסקה אחרת שאין
31 ביניהן מכנה משותף. יכול להיות שאם היו מצטיידים בחוות דעת ומציגים לבית המשפט והיו
32 מציגים הערכת שווי, מומחה שיבדוק הפסדים שניתן לקזז.

33
34 כבוד השופט ע' ברון: היתה חוות דעת מצדכם כזאת?

35
36 עו"ד מיכאלי: הפרטים אינם בידנו. אני חושב שזו היתה חובת המציעים שהתיימרו לטעון כי
37 ההצעה מגלמת 106 ויותר מיליון שקלים. ב-2/3 בפני בית המשפט טוענים כשההצעות מאוד

1 דומות, משפחת בראון מציעה תמורה שקרובה ל-106 מיליון שקל. הם עורכי דין ולא מומחי מס
 2 ולא יכולים לעשות הערכות שווי לחברות ההזנק וכל אלה היה צריך לעשות ולו כדי ליצור
 3 מראית עין של השוואה כלכלית אמתית בין שתי ההצעות. משעה שמשפחת בראון החליטה
 4 לרכוש את מניות מוניטין מלמעלה היה צריך לעשות התמחרות במקור ובה היו אומרים כמה
 5 אתם מציעים למזומן, ואם לא מזומן, רוצים להציע פריסה, חלוקת דיבידנד בעין נשווה תפוחים
 6 לתפוחים ותפוזים לתפוזים. כאן, נעשה משהו מעוות, לקחו השוואה אחת והתיימרו להציג
 7 בגינה מספר 106 מיליון שקל שמהשנייה הראשונה כפרנו במס' זה. משפחת בראון אומרת
 8 שיחלקו דיבידנדים והיה וכל הטוב הזה לא יקרה, בכל הניסים והנפלאות האלה, אנחנו פה
 9 ונשלים ל-106 וחצי מיליון שקל ואם דוידוביץ' מציע רק 102 הוא מבין שהוא קרוב או רחוק
 10 להצעה קודמת. אני מזמין את כבודכם לחפש, אני חיפשתי בהסכם, איפה מופיע המס' 106.
 11 קראתי שוב את הפרוטוקול מה-2/3 לא היינו במחוזי, וחיפשנו שב"כ משפחת בראון שיאמרו
 12 שהם עומדים אחרי ההצעה של ה-106 מיליון שקל והם ישלמו ואין את זה ולא בכדי. לא בכדי
 13 ישיבות הגישור נמשכו על פני 9 ישיבות וליקטו והבינו שיש מצוקת תזרים. ידעו שאולי בגין
 14 אירוע המס אחרי שמרוקנים את מוניטין לא נשאר כסף. איפה נשמע כדבר הזה? איך אפשר
 15 שלא להביא עובדה זו בחשבון כשהתחרות היא על בסיס כלכלי. לא עשו. אין סיבה להימצאות
 16 הפגם הזה, זו לא גזירת גורל. הנחיית בית המשפט היתה לקיים הליך של התמחרות. אם רוצים
 17 לסטות מזה צריך אישור מבית המשפט וצריך הליך דומה בקרבה להליך כזה משיקול פרקטי
 18 בנוסף לשיקולי הגינות. כשבאים לבית המשפט, גם עבור המשתתפים ועבור בית המשפט יש
 19 שתי הצעות שמיתרגמות לכסף בר השוואה וכאן אי אפשר לעשות את זה.

20
 21 כבוד השופט י' עמית: תוך כמה זמן על פי זכות הסירוב שיש להם הם יכולים לתת את
 22 התשובה?

23
 24 עו"ד מיכאלי: 20 יום.

25
 26 כבוד השופט י' עמית: אז אין סוג התמחרות רגיל שבית המשפט מכה בפטיש בסוף.

27
 28 עו"ד מיכאלי: נכון, כתבתנו במפורש ואנחנו חוזרים על זה. אנחנו לא כופרים בזכות הסירוב
 29 של משפחת בראון לפי סעיף 19 ב' לתקנון. היה והצעתנו תוכרז כזוכה, על פי מנגנון זכות
 30 הסירוב לבראון הזכות להודיע בתוך 20 יום שהם נכנסים לנעלי דוידוביץ' ואז הם זכו בהליך
 31 הגון וכולם שיפרו את מצבם. דוידוביץ' ידע שהוא נתן זכות הכי טובה וידעו הכונסים שזכו
 32 בתמורה גבוהה יותר.

33
 34 כבוד השופטת ע' ברון: אם יש זכות סירוב איזה אינטרס להשיא, ולכאורה זה נעצר בסכום
 35 הראשוני כאן ואין מנגנון אמיתי של התמחרות.

36

1 עו"ד מיכאלי: לשיטתנו, זכות הסירוב הוא המנגנון שלא משנה מה קדם לו מביאים בפניו את
2 התוצאה.

3
4 כבוד השופט יי עמית: אם אומרים מאה מיליון נעצור כאן, הולכת ואומרת 60 מיליון או 101
5 מיליון, לה אין אינטרס להעלות את המחיר.

6
7 עו"ד מיכאלי: בכל כתב טענות שדוידוביץ' הגיש לבית משפט קמא הוא זרק התמחרות. בואו
8 נעשה התמחרות מהיום הראשון ושהמציע הטוב ביותר יזכה. אין לי יומרות לדעת אם אזכה אם
9 לא, אחרי ההתמחרות אם אזכה והם יודיעו תוך 20 יום שהם מממשים את זכות הסירוב שיהיה
10 להם בהצלחה. התהליך היה קלוקל שלא היתה סיבה להפר את ההחלטה בשמה מונו הכונסים
11 מטעם בנק לאומי והפועלים על המניות. משעה שלא ביצעו התמחרות הפרו את עקרון השוויון.
12 המדרג השני אומר איך אתם משווים?

13
14 כבוד השופטת ע' ברון: הלקוח של אדוני השתתף במהלכים האלה. היה דיון בבית המשפט
15 ופעמיים יצאו להפסקה ושיפר את ההצעה שלו ועדיין בית המשפט סבר שהיא עדיין לא טובה,
16 כנראה. בין לבין, בית המשפט ישב על המדוכה, מרשו של אדוני נזכר שהוא רוצה להציע הצעה
17 טובה יותר. הוא שיתף פעולה כנגד כל המהלך הזה.

18
19 עו"ד מיכאלי: אני מסכים לכל התיאור עד המשפט האחרון. הוא כל הזמן מחה שצריך לעשות
20 התמחרות, יש את זה בכתובים ועמדתו לא התקבלה לא על ידי הכונסים ולא על ידי בית
21 המשפט ובצר לו הוא משתתף בהליך. אנחנו מכירים את אמות המידה של בית המשפט.

22
23 כבוד השופטת ע' ברון: אני יכולה לחשוב על עוד אופציות אך הוא שיתף פעולה.

24
25 עו"ד מיכאלי: בגין ההצעה שלה הוא הציע 60 מיליון וגם זה לא עבד.

26
27 כבוד השופט נ' סולברג: זה לא נראה שהוא עשה זאת בעל כורחו.

28
29 עו"ד מיכאלי: אם רואים את הבקשה הבהולה שהוא רץ להגיש אחרי ההסכם בהליך הגישור,
30 פתאום הסכם מכר. הוא רץ בבהילות באותו יום לבית המשפט וביקש להורות על התמחרות
31 והוא אמר שעושים פה מחטף והפניה שלא לא התקבלה גם לא על ידי הכונסים, הוא אמר שהוא
32 רוצה לערוך מו"מ, עו"ד רובין כותב מכתב לכונסים אולי ניפגש ואולי לא, יש שם מסכת שלמה
33 אך הוא לא מרוצה ממה שקרה בגישור. הכונסים אומרים, בצדק מאוחר, הסכם המכירה שלנו
34 הוא לא הסכם מכירה. כך לא הבינו משפחת בראון, הם שאלו מכרתם לנו את הנכס ואיך אתם
35 מדברים עם דוידוביץ' והם אמרו שבסופו של דבר זו רק הצעה שלכם. אם ההסכם הוא למכור
36 מניות למוניטין למה לא לעשות תחרות על מוניטין. למה מספרים לבית המשפט 106 כשאינן
37 מילה אחת על 106? כשאומרים שנחלק דיבידנד ממוניטין החזקות אין בפני בית המשפט שאלה

1 האם אפשר לחלק שם דיבידנד. הכונסים אומרים לבית המשפט שמוניטין היא המממנת את
 2 פעילות גלובס בשנים האחרונות. יש שם 23 מיליון שקל וכמעט מאפסים אותם, מחלקים 19
 3 מיליון דיבידנד, מאין יבוא המימון לגלובס? איך הם יכולים להבטיח שכשיבואו הדירקטורים,
 4 שאיני מקנא בהם.

5
 6 כבוד השופט י' עמית: אם אני מבין נכון צריכה להיות וועדה שלכונסי הנכסים צריך להיות
 7 רוב.

8
 9 עו"ד מיכאלי: לא קשור לוועדה. לפי סעיף 4 להסכם מוניטין צריכה לחלק דיבידנד במזומן, לא
 10 קשור לשום נכס אחר. יש כאן דאגה לגבי השאלה האם מותר לחלק דיבידנד. האם את המעות
 11 האחרונות שהשאירה אמא ולחלק לכונסים, מנין יבוא המימון שעד עכשיו הגיע לגלובס?
 12 לכונסים יש חוות דעת בסבירות הדיבידנד? אפילו מתוך סכום של 55 מיליון שקל, 14 מיליון
 13 שקל, הדיבידנד במזומן לפי סעיף 4.8 הוא על הקרח. בהסכם זה מובעת דאגה מתביעות נגזרות
 14 מחלוקת הדיבידנד ולכן הדירקטורים רוצים ביטוח מיוחד לתקופה זו, מה נעשה אם יבואו
 15 בטענות איך חילקנו את הכסף האחרון בקופה ולא הותרנו דבר לפעילות גלובס? כשאומרים
 16 הכונסים לבית המשפט שהתמורה המשוערת היא בסכום של 106 ומגישים טבלה לבית משפט
 17 קמא ואומרים משוער-משוער-משוער ולא מציגים שום בסיס של חוות דעת וחישוב ועד כמה
 18 השערה המגולמת בתמורות היא אכן ראויה. עו"ד מטרי אומר ביחס לגלובס לקבלת התמורה
 19 שזה סיכוי סביר. ביחס לתמורה מנכסי ההי-טק אומר שאין לדעת, יכול להיות אחוזים ויכול
 20 להיות אפס. על הנכסים האחרים במהלך תקופה של 3 שנים ומה תהא חבות המס, אומר עו"ד
 21 רוזובסקי שמעריכים שחבות המס תהיה מאות אלפי שקלים. על סמך מה? תציגו חוות דעת.
 22 היום מבקשים לטעון שבהליך כינוס נכסים אפשר לאשר נכס, אין 106, בגין חבות מס לא ידועה
 23 שאם תחול, תחול על המוכרים בגין מס' שנים, אין לדעת כמה תהיה לפחות חלק ממרכיבי
 24 התמורה. מחלקים דיבידנד בעין ויודעים שיהיה אירוע מס. את כל זה עושים ואומרים שזה
 25 במסגרת שיקול הדעת שאנחנו יכולים לאשר איזו הצעה עדיפה. מה נעשה כשנעמיד נכס
 26 למכירה, האם כדאי שנהיה חברים של ההליך, של הכונסים, איני רומז.

27
 28 כבוד השופטת ע' ברון: אדוני לא רומז, איך אדוני מסביר את התמיכה בהצעה? פרט לעובדים
 29 ואני לא מתכוונת לעיתונאים.

30
 31 עו"ד מיכאלי: אין לי מושג, הם יכולים לטעות. הטעות שלהם, נכון לבית משפט קמא וקל
 32 וחומר לגביהם, אם אני עומד כאן וקורא את מה שהם אומרים לבית המשפט ולמרות זאת הם
 33 אומרים שהצעת משפחת בראון היא 106 הם טועים וצריך לתקן את הטעות. אני לא יכול להבין,
 34 הסתכלתי על תיק מבחוץ וניסיתי להבין, מה שכבודה שואלת ואין לי מושג. אני קורא את
 35 הסכם בראון ואת התוצאה המסתברת של עיתון גלובס שאינו יותר והוא מחולק ואין לי מושג.
 36 הם לא הסבירו בפני בית משפט קמא וכאשר מדברים על שיקולים, ניסו להציג כאילו ובעניין זה
 37 אני חושב שהם טעו מאוד. שיקול לבד נשייתי תחום העיתונות המודפסת בישראל ובעולם הוא

1 קשה ומאתגר ומצריך הזרמת מזומנים כתנאי להישרדותו. אומרים שגלובס במצב שאינו מפתיע
2 ואינו שונה ממצבם של עיתונים אחרים, גלובס מפסיד כמיליון שקלים בחודש, נתון, כך נאמר.
3 לוקחים את ה-19 מיליון האחרונים ומחלקים כדיבדנדים? אותם מאות עובדים שייוותרו ללא
4 פרנסה אם לא יגויס שותף חדש. גם אם מאשרים את הצעת בראון שאומרת בדיון שתביא
5 שותפים בדיון.

6
7 כבוד השופטת ע' ברון: הדם הרע בין השותפים האלה עמד גם בית המשפט.

8
9 עו"ד מיכאלי: התגובה שהוגשה על ידי משפחת בראון לאישור המכר של מניות גלובס בסיבוב
10 הראשון, אומרת משפחת בראון שאין טענה כלפי המציעים וגם לא כלפי דוידוביץ', שם
11 הדירקטוריון היה צריך לאשר את המכירה, אמרו שישתפו פעולה בשמחה. הם לא עשו עסקים
12 ביחד, לא תבעו ולא נתבעו האחד על השני. הם בתחרות קשה ושניהם רוצים נכס אחד וכל אחד
13 נדמה לו שכל התורה כולה בידו השמאלית. היה וכתוצאה מהליך שוויוני ושקוף יתברר כי צד
14 אחד זכה הוא ישתף פעולה עם הצד השני. לא נבסס את ההחלטה שלנו על חוות דעת מקצועית
15 אלא על אמירות בעלמא לגבי תזרים, פריסת תשלומים ועוד כך סתם רק כי מישהו חושב שיש
16 דם רע?

17
18 כבוד השופטת ע' ברון: בית המשפט לא השתית את ההחלטה שלו לעניין זה, זה עוד עניין
19 להחלטתו. זה לא הבסיס להחלטה ולתוצאה.

20
21 עו"ד מיכאלי: העיתונאים באים וחברתי שמייצגת את העיתונאים אומרת שרצו לעשות הסכם
22 קיבוצי שיגן על זכויותיהם ועל כללי האתיקה אך עיקרי הטיעון שהגישה לא מתכתבים עם
23 המציאות. עו"ד קסוטו בדיון מ-2/3 ומפנה לעמ' 13-14-15 לפרוטוקול שם אומר עו"ד קסוטו
24 שהוא מוכן לאמץ את ההסכם הקיבוצי. לאחר מס' ימים לאור הצהרת עו"ד גלילה הורנשטיין
25 חתמו על הסכם והגישו אותו לבית המשפט כפי שהוא, אותו הסכם שנעשה על ידי משפחת
26 בראון. מר דוידוביץ' כתב מכתב ברוסית ותרגומו לעברית הוגשו לבית המשפט ואמרו שמוכן
27 לכבד חד משמעית את כל כללי האתיקה וכל מה שנאמר בהסכם הקיבוצי, אין לי כוונה להתערב
28 בתכנים ואין לי כוונה לפטר עיתונאים. כשהתבקשה משפחת בראון להשוות הצעה היא אמרה
29 לבית המשפט שבנקודת זמן זו איננו מסוגלים להתחייב ואנחנו צריכים להבריא את העיתון.
30 כשמשווים את השיקולים לבר נשייתיים, בלי יוצא מן הכלל כל הנכסים ממשיכים להתקיים
31 ובמיוחד אותם 23 מיליונים בקופה. אין שומות מס, אין אירועי מס, תשלום במזומן, העסקה
32 פשוטה. יש כסף במזומן שמחכה להיות משולם לנאמנים בלי תנאי ובלי כלום. כשמדובר על
33 עיתונאים יש הסכם קיבוצי, כשמדובר על עובדים כלליים ההתחייבות לחצי שנה.

34
35 כבוד השופט י' עמית: לגבי האופציה של הוט, נקודה מסוימת שהועלתה על ידי הכונסים. מה
36 קורה אם מימוש האופציה מתעכב ליותר מ-18 חודשים?

37

1 עו"ד מיכאלי: ההצעה של משפחת בראון על פי דרישה שנאלץ דוידוביץ' לקבל אותה, להתחייב
2 לשלם את התמורה כפי שייקבע על ידי המומחה לחברת קול. הכסף מבחינת התמורה לה
3 התחייב דוידוביץ' מופקד מהיום הראשון.

4
5 כבוד השופט י' עמית: יש סיטואציה שהכונסים צריכים להחזיר לו.

6
7 עו"ד מיכאלי: הטענה שלי על ההבדל הנובע כתוצאה מצורך לעשות שני גלגולי דיבידנד בעין.

8
9 כבוד השופט י' עמית: אני שואל על הוט, אם יש סיטואציה שכונסי הנכסים צריכים להשיב לך
10 וזה לא קורה בצד השני.

11
12 עו"ד מיכאלי: בוודאי, בצד השני לא שילמו. אנחנו שילמנו ביתר.

13
14 כבוד השופט י' עמית: באותה סיטואציה שאתם מקבלים בחזרה מהכונסים, האם הכונסים
15 חשופים לעומת מצב שלא יכול לקרות להם שם.

16
17 עו"ד מיכאלי: דוידוביץ' מוכן לקחת את הסיכון הזה שמדובר בכונסים מכובדים המייצגים
18 בנקים מכובדים, הוא מוכן להיות בסיטואציה שהכסף בידי הכונסים או שולחיהם ולא בכיסו.
19 36308/16 נאור ב"מ נ' כונס הנכסים הרשמי, שם התייחס הנשיא אורנשטיין שם הוא אומר
20 שהפער בהצעות היה 50% לטובתנו. אדגיש את העובדה שביחס לסיטואציה הזו של הכאה
21 בפטיש, בעניין זה דווקא חבריי נקלעו לכלל טעות. למען האמת, לא כל כך הצלחתי להבין,
22 אפרופו שאלת כבוד השופטת ע' ברון, בשעתו כשדוידוביץ' הגיש את הצעתו ביום ראשון לאחר
23 הדיון, הכונסים התבקשו על ידי בית משפט קמא להגיש עמדותיהם והגישו עמדות מנומקות.

24
25 כבוד השופט י' עמית: את זה נשאל את חברך. מצד שני, איזו ברירה היתה בפני בית המשפט?
26 מאחר שזה לא הליך התמחרות השופט אמר תם הדיון ואני הולך לכתוב. זה סוג של סוף דיון.
27 הרציונל הוא של סופיות הדיון, נכון, זה לא מכר שאושר בהוצל"פ ו/או בבית המשפט אך זה
28 עדיין עניין של סופיות.

29
30 עו"ד מיכאלי: לא כל כך כבודו, מאחר שלמחרת הוא פנה לבנקים ואמר שלא שמע את עמדתם.
31 כלומר, אנחנו עדיין בתהליך. מעבר לשיקולים שאדוני מנה, אין סיטואציה של אינטרס מוגן
32 כלפי צדדי ג', היו מציעים פוטנציאליים ומישהו חשב שהמסיבה נגמרה וטס לחו"ל. בסופו של
33 דבר ב-2/3 התקיים דיון בין צדדים ידועים, כולם פה. כשהדיון הסתיים אף אחד לא יצא ממנו
34 בידיעה מה הולך בית המשפט לפסוק. בתום הדיון כל אחד הלך לדרכו והנה, ההליך המשפטי
35 ממשיך. כשמבקשים תגובות ההליך נמשך. אף אחד לא הלך לקושש כסף בפער שבין יום ה'
36 אחה"צ לבין יום א' בבוקר. את אותו אינטרס של סופיות גם לנו היה כשזכינו בהתמחרות.
37 דעתנו לא היתה נוחה מההתנהלות בעניין זה ובאנו להתמחרות מול אלי אזור והעלינו את

1 הצעתנו וחשבנו שנגמר ואמרו לנו לא, הולכים לגישור ושם עשו לנו הפתעה. גם הכונסים לא
 2 חשבו כך, עו"ד אלכאוי כתב במפורש שאין לקבל את הטענה הזו ואלה דבריו ביחד עם עו"ד
 3 רובין אחרי שקראו את תגובת בראון. בנסיבות עניין זה, חשבו שאי אפשר להגיד שהדלתות
 4 סגורות ואי אפשר לקבל את השיפור שדוידוביץ' התכוון לתת. לא תהיה פגיעה ולא בתחושת
 5 הצדק ובכלל כתוב אחר אם בסיטואציה בה העסק מתנהל לא בצורה מסודרת וכו', נכבד את מה
 6 שקרה, קרי – דוידוביץ' נענה להצעת בית המשפט לשפר את הצעתו. לאחר מכן היתה פניה אליו
 7 מב"כ העובדים הכלליים לשפר את הצעתו והוא שיפר באופן ממש.

8
 9 כבוד השופט י' עמית: אדוני ייתן דעתו לנקודות הבאות: שיניתם דעתכם וטעמכם בין התשובה
 10 שלכם אחרי תום הדיון. השאלה השניה, האם לא צריך לתת משקל לעובדה שאתם שואבים, על
 11 פי הצעת בראון, את הכרית שיש לחברה מבחינת הדיבידנד. בעוד שעל פי הצעת דוידוביץ' זה לא
 12 כך.

13
 14 עו"ד רוזובסקי: התכוונתי לפתוח בהצעה החדשה. חברי, בדרכו העדינה, מטיח בכונסים
 15 האשמות די קשות. אני חושב שהוא אומר יותר מזה. אני רוצה להיכנס לעניין, עד שאדוני שאל
 16 אותו הוא לא התייחס להצעה. אדוני שאל וקיבל בסוף את התשובה. אני חושב שמה שאדוני
 17 שאל, שיניתם את דעתכם, את טעמכם - לא שינינו. אנחנו עושים מה שאנחנו חושבים נכון
 18 ובהגינות כשעמדו שתי הצעות זו מול זו, אמרנו שיש יתרון קל להצעת אילקורפ אמרנו זאת
 19 בבית המשפט. בית המשפט אמר לנו לאחר 3 ימים מה דעתנו על ההצעה החדשה אמרנו שהיא
 20 יותר טובה.

21
 22 כבוד השופטת ע' ברון: אבל לא אמרתם על סופיות הדיון.

23
 24 עו"ד רוזובסקי: חשבנו בכך שבית המשפט שואל על ההצעה החדשה שהוא מקבל וחשבנו שמי
 25 שיש לו מטרה להשיא את התמורה, אנחנו לא יכולים להגיד שזו הצעה יותר טובה. השאלה כאן
 26 האם בסופו של דבר בית משפט החליט שלא מקבל את ההצעה, האם שגה ומחייבת התערבות
 27 ערכאת הערעור. עד ההצעה החדשה, כונסי בנק לאומי לא בכדי חשבו שיש יתרון לאילקורפ.
 28 בנק לאומי, שרוב התמורה הולכת אליו חשב כך וכן בנק הפועלים והכונס הרשמי, כונס הנכסים
 29 של אליעזר פישמן חשב כך. כולנו חושבים שיקול רע? ולטובת מי? הרי ברור שזה היה שיקול
 30 דעתנו. בעצם צריך להוריד פטיש בסוף היום כי העיתון מתנהל ללא בעלים והוא צריך כסף
 31 וצריך לסיים את ההליך. אמרנו ביושר את עמדתנו כשהיו שתי הצעות ואמרתי בבית המשפט
 32 שייתן היום את הטוב ביותר ואת הסופי והוא נמצא כאן. למה כשיצא החוצה הוא אמר 106
 33 ולמה יומיים אח"כ אמר 110? למה ה-110 לא היה נשמע בדיון? הרי ניתנה לו הזדמנות. הוא לא
 34 הסביר חוץ מהאמירה שהעובדים פנו. אם הוא רוצה התמחרות שיגיד את הטוב ביותר. חברי,
 35 אומר שהיה צריך לעשות התמחרות. הטענה שלנו בתחילת הדרך התחלנו עם התמחרות על הנכס
 36 של גלובס והיה מה שהיה בדיון נשלחנו לגישור. אין מחלוקת שאין מעוניין אחר, יש דוידוביץ'
 37 ואילקורפ שיכול ויש לו זכות סירוב. פה אילקורפ לא תעלה, אם הוא נותן הצעה ראשונה 50 או

60 אם היינו עושים התמחרות בזה היה נגמר. לא עשינו התמחרות והיא שהביאה לתמורה כל
 כך גבוהה. חברי אומר שהיינו צריכים לעשות התמחרות והיינו מקבלים מחצית מהתמורה. כי
 אילקורפ היו עוצרים שם והמחיר היה נעצר בהצעה הראשונה ואין התמחרות כזאת. הטיעון של
 התמחרות הוא חסר שחר ויראו כבודכם את ההצעה שהגישו חבריי ערב הדיון ב-2/3 והם
 מבקשים לחייב את הכונסים להתקשר, הבקשה הראשונה היתה למכור להם את גלובס. בבקשה
 השניה לחייב אותם להתקשר בהסכם בנוסח שהוא ניסח.

כבוד השופט י' עמית: ראינו את התכתובת.

עו"ד רוזובסקי: אדם שחשב שזו הדרך הנכונה, שבית המשפט יחייב אותנו להתקשר אליו
 בהסכם שאף אחד לא הסכים לו, זה מה שהוא חשב. הוא לא מנוע ומושתק להגיד היום להגיד
 תעשה התמחרות. היום כקוזק נגזל הוא אומר למה פגעת בי ולא עשית התמחרות? אין מחלוקת
 שבשלב הקודם, כשהיינו בבית המשפט כל הגורמים המעורבים, כולל העובדים העיתונאים, לא
 כולל העובדים הלא עיתונאים, הנושים המובטחים שיש להם עניין בתמורה כולם חושבים
 כששוקלים שתי הצעות שונות יש יתרון קל. ההסכם אליו הגענו לאילקורפ זה הסכם שדוידוביץ'
 לא יכול להיכנס אליו. ברגע שיש בחברה 25% אי אפשר לבצע. במסגרת מערכת היחסים בין
 אילקורפ ומוניטין והחובות השנויים במחלוקת זה הסכם שאפשר לעשות רק ב-100%. חברי
 אומר אני שומע 106 ואין בהסכם והוא צודק, הסברנו לבית המשפט שהתמורה הפוטנציאלית
 מהסכם אילקורפ על פי הערכות שיש לנו על שווי הנכסים היא יכולה להיות יותר נמוכה ויותר
 גבוהה וזו התמורה הפוטנציאלית.

כבוד השופט י' עמית: איפה היא יכולה להיות יותר גבוהה?

עו"ד רוזובסקי: אם אופציית הוט תניב יותר ממה שהערכנו, בהחלט תהיה יותר גבוהה.

קלדנית: רינה

עו"ד רוזובסקי: בהסכם עם דוידוביץ', אם זה פחות אני חייב להחזיר. חברי לא השיב לשאלת
 אדוני,

כבוד השופט י' עמית: אדוני טען שאין לי בטוחה, אני אחזיר לו כסף.

עו"ד רוזובסקי: זה הרבה פחות טוב מהמימוש.

כבוד השופט י' עמית: הוא אומר, אל תחזירו לי, תשאיר אצלכם. זה עוד שיקול.

עו"ד רוזובסקי: שיש יתרונות וחסרונות לכל צד, אז אפשר לומר על היתרון אפשר לוותר.

1 חברי מעלה טענות בכתב שהתמורות בביהמ"ש היו תמורות מאוד דומות, 106 נקודה משהו, 106
 2 בהסכם איתו וזה גם פוטנציאל. זה לא סגור על 106. העובדה שזה משולם בדרך אחרת, בעוד
 3 שהוא אומר שהוא משלם והכסף נשאר בחברה. בכל עסקה אפשר לקבל תמורה, והדיבידנד
 4 בסופו של דבר נשאר אותה תמורה.

5
 6 כבוד השופט י' עמית: לרכוש את החברה, בסופו של דבר מחלקים ביניהם.

7
 8 עו"ד רוזובסקי: האם באמת משהו מעלה על דעתו שאם הולכים להשקיע כאן עשרות מיליוני
 9 שקלים בשביל שלעיתון יהיה דיבידנד?

10
 11 כבוד השופט י' עמית: לחברה אין "שומן".

12
 13 עו"ד רוזובסקי: נכון אבל אף אחד לא יפקח יום אחרי. הנטל זה הנכס היחיד שלה וזה נכס
 14 מרכזי של המשפחה, אני מניח שהמשפחה לא היתה נכנסת להתחייבויות כאלה באם לא היו
 15 יודעים מה נדרש מהעיתון. לשני הצדדים יש אינטרס וזה לגיטימי להחזיק את הנכס, זה
 16 לגיטימי שהם עושים עסקה. הם קשורים למוניטין. ניסינו למכור מוניטין, יש היגיון בכך.
 17 זה מאוד יעיל.

18
 19 כבוד השופט י' עמית: עוד שאלה שחברך שאל, מי יבטיח שזה יקרה?

20
 21 עו"ד רוזובסקי: קודם כל ההכרזה על הדיבידנד צריך להיות למחרת בשעת הסגירה. השאירו
 22 לשיקול ביהמ"ש. לא תהיה עסקה, ואם לא תהיה עסקה, אז לא. זה לא משהו עתידי.

23
 24 כבוד השופט י' עמית: בשל חוסר ההתמצאות שלי, אותה שותפות, התגמולים זה דבר בטוח
 25 שם?

26
 27 עו"ד רוזובסקי: אנו מתייחסים לזה כאל תשלום.

28
 29 כבוד השופט י' עמית: מי משלם?

30
 31 עו"ד רוזובסקי: יש כבל מד 1, יש כבל תקשורת, זה ברמה מאוד גבוהה. זה נראה בהחלט ברמה
 32 של ודאות ברורה. חברי אמר שיש פה בעיות מיסוי, אנו בבקשה שהגשנו לגבי הסכם הגישור
 33 כתבנו שיש לו חוות דעת בעניין המיסוי. סכום המיסוי צפוי להיות שלא יעלה על מאות שקלים.
 34 יש על זה הערכות. כמובן לא לקחנו סיכון ונכנסו לעסקה הזו מבלי לשאול מה יהיה המס.
 35 גברתי אמרה לחברי שאפשר היה לעשות כל מיני דברים. באם חברי חשב שאפשר לעשות זאת
 36 ללא מומחה, אז היה מביא מומחה. מי שמבקש את זה, מדוע לא יביא חוות דעת מומחה?

37

1 כבוד השופט יי עמית: יש לנו כאן שתי משפחות, כך שלברון יש מבחינת המניות. אני מסתכל
2 רק על האחזקות.

3
4 עו"ד ספיר: אנו הודענו לביהמ"ש שהעסקה עדיפה כלכלית. גם חשבנו שנכון שביהמ"ש יקבל
5 את זה. יותר מזה, אמרנו בדיון והצבענו על הודאות ועל הפשטות בעסקה. יחד עם זאת יש
6 שאלה של מדיניות משפטית, עד מתי אפשר להמשיך ולהתווכח ולנהל משא ומתן? ביהמ"ש קבע
7 שאחרי שהוא קובע שהדיון תם, שיש החלטה בעניין, אז עבר פרק הזמן וזו החלטה לגיטימית.
8 אנו שחקנים חוזרים ושוב רוצים לדעת מתי התהליך נגמר? ה החלטה לגיטימית ואין סיבה
9 להתערב בה. בנסיבות האלה בפרט כאשר ביהמ"ש קמא אפשר למר דוידוביץ לשפר את ההצעה.
10 הוא ידע מה יהיה הסכום המינימאלי בהצעה והוא לא עשה זאת.

11
12 עו"ד הורנשטיין: אבקש לחדד כמה נקודות. יש חתימה ואי אפשר להתעלם מכך. שמענו כמה
13 "עלה לנו" אותה ציפייה באותו מישור, עשרות אלפי שקלים ובעיני המועד הקובע היה מועד
14 שנחתם הגישור. באותה עת מה שהיה על הפרק, היתה הצעה מ-10.2. מאה מיליון שקלים.
15 זה היה המספר, בפורמט היתה דרישה לא לגיטימית, באותה נקודת זמן יכולנו לצאת עם הצעת
16 גישור נמוכה מ-10 מיליון שקלים, כך זה היה עם הנתון הזה, אבל כך לא נעשה. הדבר נעשה
17 בעינינו מלפנים משורת הדין כי באותה נקודה לא היה מקום להמשיך להתמכר. גם בפורמט
18 בנוסח ההסכם ויותר מכך אם בעל זכות סירוב כפוף לבעל זכות הסירוב, אז הפכנו את שניהם
19 למצעים באותה הצעה. הקולות הם אנו לא כופרים אבל רוצים לדעת מה השוויון, ולא יכולה
20 להיות פה דרישה לשוויון כי בפועל יש פה הצעה אחת עם אפשרות להשוות כאשר תקנון החברה
21 נוקט במנגנון שונה, בעל המניות האחר צריך לדעת מה הוא מצפה. ברגע שיש מציע ונוקט
22 במספר ובעל זכות הסירוב נוקט באותו מספר, כאשר בכל זאת ביהמ"ש אפשר להעלות את
23 הדברים. אי אפשר להציע עוד הצעות כי זה חורג. כבודכם שאל על האדם הרע, מפנה לפסקה 14
24 לפסק הדין – מצטט. ביהמ"ש ראה את הצדדים ושמע אותם. אנו רואים חברה למודת סבל
25 ובמסגרת השיקולים, העובדה שצריך לרכז את החברה לבעל זכות אחד. משאב הציבורי של
26 החברה עלול להיפגע, והפגיעה היא שכל הציבור יישא בזאת.

27 ניסו להבליג את נושא יחסי העבודה, משפחת בראון נתנה הצעה נדיבה, היא האריכה את תוקף
28 ההסכם הציבורי עד סוף שנת 2017. הניסיון לייצר איזהו שונות מייצרת דרמטיזציה מוגברת.
29 כמה נקודות נוספות, הלקוחות שלהם הם לקוחות מכובדים, כמו בזק, ולכן ההנחה שיש על מה
30 להתבסס לגבי הסכומים. נאמרו פה דברים לגבי שיקולי רוחב. ההליך שלנו הוא הליך ייצוגי.
31 במקרה הזה החשש לשיקולי רוחב הוא חשש מאוד רחוק, חשש גדול משיקולי רוחב הוא,
32 לאפשר למציע במסגרת רכישה להמשיך ולהתמכר ולתת הצעות, גם לאחר הדיון, גם פה. מה
33 שיקרה שכל הליך ימשך עד אין קץ. גם אם נתעלם מזכות הסירוב, אם ניתן לצדדים להמשיך
34 להתקוטט ללא מחסום מסוים, אז כל הליך מכר לא יסתיים. אנו מדברים על עיתון שמפסיד
35 מיליון שקלים בחודש. אנו מבקשים ככל שניתן לסיים את ההליך. אנו מבקשים להשאיר את
36 פסק דין ביהמ"ש על כנו.

37

1 עו"ד הורנשטיין: הרושם שיקבלנו שהרצון של המערער להסדיר את ההלכה, מפנה לסעיף 81
 2 לערעור ועל מנת להתאים את ההלכה החדשה להתנהלות ההתנהגות שלו. הוא ידע את ההלכה
 3 וידע על הסיכון. היתה פה פעולה תכסיסנית. מדוע אחרי 2 הפסקות, דיון די סוער לא מצא
 4 לנכון לשפר את ההצעה שלו, אלא לקח לו כמה ימים?
 5 לעניין העיתונאי, היתה לנו תחושה קשה שמנסים לעשות הפרד ומשולם בין העיתונאים. עזרנו
 6 מאחורי הקלעים, מעט אנשים ידעו מה לעשות. בבסיס מקצוע עיתונות עומד יסוד חופש הביטוי
 7 וקיבלנו אותה בהסכם הקיבוצי. בכל מה שקשור לחופש הביטוי עמדנו על זה. עלולים להיות
 8 קונפליקטים בין העיתונאים ולכל אורך הדרך המערער לא הסכים לנהל משא ומתן עם
 9 העיתונאים. המערער נתן הבטחה לאי פיטורים. הוא גם לא הבטיח המשך פרנסה. כל מה שהוא
 10 אמר שהוא יתן פיצויים. ההסכמים הקיבוציים, כל הזכויות כולל האתיקה המקצועית נכנסו
 11 להסכם הקיבוצי.

12 דבר נוסף, זה נכון שבביהמ"ש ב-2.3 הצגנו את ההסכם הקיבוצי. מערכת עבודה כך לא נעשית
 13 במהלך דיון משפטי. היה להם חודשיים לנהל משא ומתן. היו עשרות מיילים מהאגודה על מנת
 14 לנסות משא ומתן וזה לא הסתייע. מערכת יחסי האמון נפגעה כתוצאה מכל ההתרחשות בין
 15 המערער לבין העיתונאים, כאשר לא הובטח להם שום דבר. הם הפרו את כללי האתיקה
 16 המקצועית.

17 עד היום לא ראיתי, אני לא יכולה לחתום על הסכם נוסף על זה שחתמנו כבר. זה בלתי אפשרי
 18 שנחתום על אותם הסכמים. חוסר תום לב, הם הלכו מאחורי הגב, כך לא נוהגים. אגב, כולם
 19 קיבלו גם אלי אזור, מזיה, כולם קיבלו את אותנו מסמך ורק הם לא התייחסו למסמך הזה.
 20 כולם יודעים את זה, הם כמובן נתקלים בעשרות דיונים כאלה. לא ייתכן שאחרי דיון כזה
 21 מהסוג הזה ילכו העובדים ויתבעו את הרוכש, ויגידו לו שהבטחת ולא קיים את ההבטחה שלו.
 22 בדיון ב-2.3 אמרנו שברגע שיש בעל מניות מיעוט ויש לו זכות סירוב, אייך יתכן שיכנס בעל
 23 מניות אחר? חשנו באוויר ושמענו את זה ואמרנו בביהמ"ש שלא ייתכן שיהיה פה יותר מבעל
 24 מניות אחד.

25 אנו חוזרים על עיקרי הטעון, ממש בסוף העיקרי הטעון שלנו, ואנו אומרים שעל כל דבר שאני
 26 מעלה עכשיו, לא אמרנו וזרקנו מלים בעלמא. אנו מספיק שנים מעורבים בלייצג עובדים ואנו
 27 יודעים להבטיח את המשך התעסוקה שלנו ושהמעביד יעמוד על דבריו. הוא לא קם ואמר "עד
 28 כה". אין לבטל את פסק דין ביהמ"ש קמא. ביהמ"ש לא שגה שלקח בחשבון את שיקולי
 29 העיתונאים.

30
 31 עו"ד חדד: אני משאירה לשיקול דעת.

32
 33 עו"ד בנקל: גם היום באם נתערב בנימוקיו של כבוד הנשיא, גם אם היו מתעלמים מדבריו,
 34 ההצעה המאוחרת יותר עדיין לא עושה את ההבדל, ולכן יש בהליכי פירוק, יש עשרות הליכים
 35 שלא ייגמרו לעולם באם כל רגע נתון יבוא משהו אחר. אנו מדברים על למעלה היקף של 4
 36 מיליארד שקל שחובות השיהוי יגיעו לקופה. בנסיבות האלה, בין אם ירד הפטיש ובין אם לא
 37 ירד, ההפרש לא כזה שצריך לפתוח את התמכרות מחדש.

1

2 עו"ד בן עמי: רצינו להתייחס לשני היבטים, בעניין ההחלטה אנו סבורים שלא נפלה שגגה
3 שברגע שכן נעשה כן. הדיון כאן היה ארוך, הוא היה דיון שבמהלכו הצדדים יצאו ונכנסו. בסוף
4 הוגשו שתי הצעות. ביהמ"ש נכון נתן להביע עמדה אבל הוא לא פתח את ההליכים מחדש.

5

6 כבוד השופטת ע' ברון: המערער לא טען נגד ההצעה, הוא טוען שגם בהליך הראשוני, גם התעלם
7 מאותה הצעה מאוחרת, לא היה מקום לתוצאה שאליה הגיע ביהמ"ש.

8

9 עו"ד בן עמי: חשוב לזכור שאנו בהליך של כינוס נכסים. האינטרס זה לתת את התמורה. מה
10 שמשמע מדברי המערער וצריך לשים לב לכך שבוחנים את ההצעות.

11 אנו בהחלט סוברים שצריך לשמור על השוויון. מה שהציגו לגבי זה, זה נכון. חשוב לומר שאין
12 כאן נושים אחרים.

13

14 כבוד השופט י' עמית: כל היתרה ילך לאנשים מובטחים. ברור.

15

16 עו"ד מיכאלי: כבודכם ניתנו שתי תשובות לבעייתיות שעליה ניסינו להצביע בהליך שהיה בפני
17 ביהמ"ש קמא ולתוצאה שאליה הגיע. חברי טען שהאם יעלה על הדעת שהכונסים כולם טועים
18 ולא יודעים לעשות חשבון, בכל הכבוד הטענה הזו לא יכולה לעמוד ולא יכולה להחזיק מים.

19 בכל מקרה עו"ד רוזובסקי אומר אתם חושבים שאנו לא יודעים שמדובר בכמה מאות אלפי
20 שקלים? שלא בדקנו? סליחה, אנו נמצאים בהליך שבאים לביהמ"ש ואומרים שהצעה שמגיעה
21 לשש מיליון שקל, ולנו אין את הנתונים ושום יכולת לחשב את המס בפועל, אז לא אף אחד אחר
22 לא מציג את הצעות המס, את חוות הדעת, האם הוא ראה את חוות הדעת האלה? הוא לא יודע
23 מה הערך הכלכלי, משהו ראה את הערכות השווי בחברות כדי לדעת באם 8 מיליון, זו התמורה
24 שתבוא?

25

26 קלדנית: ענת

27

28 עו"ד מיכאלי: הכונסים או מי מטעמם באים לבית המשפט ואומרים שבדקו והצדק שבאים לבית
29 המשפט אחרי ששני מציעים הקדישו את כל מה שיש להם כדי להציע הצעות ראויות. למר
30 דוידוביץ', כמו בכל הליך, כדי שיגידו לו – סמוך עלינו, ההצעה של המתחרה שלך יותר טובה,
31 לך לביתך ותנוח דעתך שהפסדת למתחרה ראוי. הוא אומר לי, תראו לי על בסיס מה אתם
32 אומרים את זה ואם יש חוות דעת בתיק יש רק לעו"ד רוזובסקי. האם ב"כ העיתונאים ראוי?
33 ב"כ הקונה שעומדת היום ואומרת שמי שיכול להחליט הוא הכנ"ר עצמו ומה תגיד בהצעה
34 הבאה? הכונסים אומרים, סכמו עלינו, בדקנו ולא נשמע הגיוני שלא צריך להצדיק בפני בית
35 המשפט ולומר לו - דע לך, הגענו למסקנה שזה 106 והנה הערכות השווי. ממה זה מורכב? אולי
36 טעו בחישוב? התשלומים שאנחנו הולכים לשלם להוצאות מקופת הכינוס זה רק 60,000 שקל?
37 מאשרים את ההצעה כעדיפה ועל בסיס מה? דוידוביץ' שיידע שהוא הציע 106 ומשפחת בראון

1 הציעה מספר אחר, ומה המס' האחר? שיאשרו את הצעת משפחת בראון בלי שיגלו לנו כמה
2 היתה ההצעה בפועל.

3
4 כבוד השופט י' עמית: חברך לא אמר להגיש דו"ח סופי לבית המשפט תוך שנה-שנתיים?

5
6 עו"ד מיכאל: אבל זה יהיה מאוחר מדי. דרך המלך כשבאים כונסי נכסים לבית המשפט
7 ואומרים שיש שתי הצעות קרובות, עושים חישוב מורכב של עסקה מורכב, כדי לתמוך את
8 ההחלטה, לאפשר לבית המשפט שלא לשגות ולתמוך החלטה שתעשה ותראה צדק, זה להראות
9 את הבסיס איך הגיעו למה שהגיעו. אומרים לנו שהצעת בראון היא פוטנציאל של 106 ולא
10 מחשבים את הפוטנציאל ולחשב את שומות המס לא עושים ואומרים לנו "סמכו עלינו".

11
12 כבוד השופטת ע' ברון: אבל יצאתם מהנחה שזה הפוטנציאל כי השוויתם ל-106 ואח"כ ל-110.

13
14 עו"ד מיכאלי: בכל כתב טענות אמרנו שאין הצעה ולא תהיה ההצעה של 106 ואי אפשר לומר
15 שהשלמנו מזה. עו"ד רוזובסקי אומר היום, אני מסתכל על הטבלה שהם הגישו לבית המשפט
16 ושם הם כותבים (מצטט) ביחס לדוידוביץ' ומבחינתם אין אירוע מס וביחס למקורות להפעלת
17 גלובס אחרי העסקה הם כותבים בטבלה (מצטט). טרם הראתה נכון למועד עריכת הטבלה
18 ובדיון עצמו אמרה גב' בראון בהגינותה שאינה יודעת איך לעשות את החישוב וגם היום אין
19 להראות את המקורות ואיפה זה עומד. בסופו של דבר, הצעת 110, התאפקתי שלא לומר בפתח
20 דבריי, אך המהלך של הגשת ה-100 לא היתה התגנבות יחידים של דוידוביץ' לבית המשפט,
21 ההצעה ונוסחה ומרכיביה תואמו מראש עם הכונסים והוגשו רק לאחר שהתיאום הושלם. יש לי
22 את התכתובת הזו. חברתי, עו"ד הורשנטיין אמרה "מהלך תכסיסני", איזה מהלך תכסיסני? זה
23 הכי לגיטימי ולמשפחת בראון שחתמה ערב הדיון על הסכם קיבוצי עיתונאי. זה היה הכי
24 לגיטימי בעולם, להתייחס באולם בית המשפט לבקשת כב' השופט אורנשטיין להעריך את פרק
25 הזמן בו לא יפטרו עובדים וכל אחד בהליך כזה מנסה לזכות במחיר המינימלי ולשיטת
26 דוידוביץ' שאמר מהיום הראשון איך אתם מבססים את הצעת אילקורפ ב-106. תציבו לי
27 נימוקים ואין. גם היום, אם כבודכם ישאל בבואו לכתוב את פסק דין האם אנו מסוגלים
28 לעשות חשבון עליו מבססים הכונסים את הצעתם לקבוע שהצעת 106 של אילקורפ עדיפה, על
29 בסיס מה עושים את זה? אין אסמכתאות. הפכתי בכל מה שהוגש ואין ולו אסמכתא אחת. היום
30 לראשונה מספרים שאולי משלמים ואולי לא ואיפה ערך הכסף? כשהגשנו את ההצעה של 110 יש
31 לנו את הערות הכונסים.

32
33 כבוד השופט י' עמית: סביר להניח, הם לא רצו לאסור עליך.

34
35 עו"ד מיכאלי: את טיעונה של עו"ד הורנשטיין איני מבין וגם קראתי את עיקרי הטיעון. אומרים
36 לה, בדיון, היא לא מכחישה, אנחנו מוכנים לחתום על ההסכם. אפשר להלביש רצון זר על
37 מישהו, שלא קיים, הוא מוכן להצהיר שהוא מוכן להתחייב לכל אמות מידה ועצמאות

1 עיתונאים וכו', וב"כ העיתונאים אומרת שאין לה מושג באיזה רציונל שמשמעה שחתמה עם
2 משפחת בראון לא יכולה לעשות הסכם מתחרה. חתמנו על ההסכם והוגש לבית המשפט והוא חי
3 וקיים ועומד על תילו.

4
5 עו"ד קסוטו: צריך לשים לב לנקודה אחת, יש 110 ו-106 ולאורך כל הדרך מבקשה מס' 13,
6 נספח 12 אצלכם, אנחנו אומרים שאנחנו רוצים לעשות את ההסכם של אילקורפ במקום ב-55
7 מיליון בתשלום אנחנו עושים אותו ב-60 מיליון ובמזומן. זה נאמר גם בדיון וזה מופיע
8 בפרוטוקול בדבריי. עו"ד רוזובסקי אומר שאי אפשר לעשות זאת משכיוון שזה מחייב 100%
9 מבעלי המניות, הוא אומר יש 5 דירקטורים, אם הם יודעים שזה אילקורפ קונה הם מסכימים
10 לכל דבר. אבל הדירקטוריונים אמורים להיות מנותקים, אנחנו מכירים את הפסיקה, אבל אם
11 זה דוידוביץ' ואיך יכול להיות שבית המשפט יקבל את התיזה הזאת?

12
13 עו"ד רוזובסקי: הסדר עם אילקורפ מחייב גם הסכמות עם אילקורפ ואדוני צודק, היו רבים עד
14 סוף הדורות בעניין הזה.

15
16 עו"ד מטרי: השאלה עד כמה מציע יכול להתערב בשיקולים, נושה שהתעניין לקבל את הנתונים
17 קיבל בזמן אמת. מציע שהיה רוצה להתעמת יכל לבקש והדברים היו מועלים בחדר המידע,
18 רווחים נתונים לחלוקה. בקשה כזאת לא הגיעה לאור הדרך שנקט אותו מציע שכיום הוא
19 משלם את המחיר בשל הדרך בה נקט.

20
21 החלטה/פסק דין יינתנו

22
23 קלדניות: רינה/ענת

24
25
26
27
28
29
30